

Komentár evanjelia na sv. Jozefa robotníka

Komentár na spomienku sv. Jozefa robotníka. „Vari to nie je tesárov syn?“ Veľkosť toho, čo vidíme, závisí od veľkosti alebo malosti nášho pohľadu. Veľké srdce prijíma ako veľkú aj tú najmenšiu vec, pretože vo všetkom vidí dar, obdarovanie.

Evanjelium (Mt 13, 54-58)

Ježiš prišiel do svojej vlasti a učil ich v synagóge. Oni sa divili a hovorili:

„Skade má tento takú múdrosť a zázračnú moc? Vari to nie je tesárov

syn? Nevolá sa jeho matka Mária a jeho bratia Jakub a Jozef, Šimon a Júda? A nie sú u nás všetky jeho sestry? Skadeže má toto všetko?“

A pohoršovali sa na ňom. Ale Ježiš im povedal:

„Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti a v jeho dome.“

A pre ich neveru tam neurobil veľa zázrakov.

.....

Komentár

Úryvok vybraný ako evanjelium na slávenie spomienky svätého Jozefa, robotníka, vo svojej stručnosti hovorí veľa. Matúšove slová zachytávajú prekvapenie Ježišových krajanov, ktorí síce vidia a uznávajú mimoriadnosť jeho múdrosti a moci, ale správajú sa prekvapivo: sú

pohoršení a odmietajú ho. Ich slová by sa dali preložiť takto: „Ale za koho sa tento človek považuje?“, „prečo robí tieto veci, keď je jedným z nás?“ V úryvku sa spomína Jozef a nepriamo sa o ňom hovorí ako o „tesárovi“, teda ako o človeku, ktorý vykonáva povolanie, ktoré samo osebe nemá nič výnimočné. „Ako je možné,“ mohli by si myslieť niektorí, „že sa Jozefov syn usiluje byť kýmisi väčším?“

Môžeme sa pozrieť na jeden aspekt pred tým, ako títo ľudia odmietli Ježiša. Táto situácia nám nepripadá zvláštna, pretože sa často opakuje v každodennom živote. Nie nadarmo ju náš Pán vysvetľuje obľúbeným výrokom: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti a v jeho dome“. Akoby bolo do našich srdiec zasiate semeno, z ktorého sa len ťažko vymaníme, slepota, ktorá nám bráni vidieť, možno zo závidosti, to, čo je veľké na ľuďoch okolo nás; ba čo je

výnimočné na tom, čo sa nám zdá obyčajné. A tiež zlá pýcha, keď si myslíme, že dobre poznáme ľudí okolo seba, a ceníme si ich len pre to, čo je vonkajšie, alebo pre to, čo sa nám zdá, že v nich vidíme.

V „blízkej láske“ je veľký problém. Je veľmi ľahké myslieť si, že to, čo sa často opakuje, je „normálne“, že za tým nie je nič výnimočné. Je ľahké zvyknúť si na všetko, čo sa opakuje, a vidieť to malým okom. Vzdialenosť a zriedkavosť sa často prezentujú ako záruka veľkosti: za veľké považujeme to, čo je vzdialené, čo dobre nepoznáme, čo sa nám prezentuje ako výnimočné alebo čo sa deje veľmi zriedkavo. Veľké je však to najobyčajnejšie: vzduch, ktorý dýchame, dobré dni tých, ktorí s nami žijú, každodenná práca vykonávaná z lásky. A túto veľkosť môže vnímať len veľké srdce, srdce, ktoré je pripravené prijať ako „zázrak lásky“ aj tú najmenšiu vec,

ktorá sa mu ponúka; zázrak, ktorý môžeme vykonať všetci a ktorý nezávisí od „velkosti“ toho, čo robíme, ale od lásky, ktorú do svojich diel vkladáme.

Juan Luis Caballero

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/komentar-evanjelia-na-
spomienku-sv-jozefa-robotnika/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/komentar-evanjelia-na-spomienku-sv-jozefa-robotnika/)
(26.03.2025)